

Onsdag aften **Aftenposten** 5. desember 1945

Erlandsens forklaring om torturdrapet på Carl Odvar Erichsen.

Det var Bruns som ga ordre til mishandlingen.
Milorg.-guttene forteller om nazistene på Victoria Terrasse.

Første vitne i saken mot gestapisten Klinge i dag er kriminalassistent Wurschmann som hadde arbeidet i samme avdeling som tiltalte og hatt Untersturmführer Bruns som nærmeste overordnede. På forsvarerens spørsmål forklarer han at han en gang hadde deltatt i «bading» av en fange etter ordre av Bruns. Han hadde ofte sett at Bruns hadde gjort et tegn, snudd tommelfingeren ned, hvilket betydde at en eller annen skulle «bades». Han hadde inntrykk av at det i alminnelighet var Bruns som ga ordre til «badingen».

I samme retning forklarte et par andre tyske vitner seg. Badet i femte etasje ble gjort i stand i oktober 1944 og tatt i bruk i torturen.

Da Carl Odvar Erichsen ble drept.

Aktor dokumenterer en politiforklaring av tolken Alfred Erlandsen om Carl Odvar Erichsens død. Erichsen hadde vært i en rekke forhør etter at han ble arrestert i januar. Han ble ikke mishandlet, men han var nokså medtatt av oppholdet på Akershus, hvor kostholdet var meget dårlig. I begynnelsen av mars ble det arrestert en annen Milorg-mann som hadde papirer på seg, hvorav det tydelig fremgikk at Erichsen var forsyningssjef i Milorg. Bruns ba da Fehmer om tillatelse til å underkaste ham «skarpt forhør».

Erichsen ble ført opp i badet og kommandert til å kle av seg. Han ble bundet på hender og føtter og lagt i badekaret, som var fullt av iskaldt vann. Han lo da han satt i karet og spurte hva de nu skulle gjøre med ham. Kaldt vann kunne han tåle en masse av, sa han. Erlandsen dukket ham under et par ganger. Så kom Feschbach og Meyer inn, og Feschbach sa at Erlandsen nok ikke kunne denne behandlingen. Han overtok så og holdt

Erichsen lenge under vann flere ganger. Til slutt var Erichsen helt utkjørt og sa at han ville tilstå at han var forsyningssjef i Milorg. Han ble da tatt opp av karet og bedt om å kle på seg. Da han skulle ta på seg benklærne, falt han sammen og Meyer og Erlandsen bar ham ned til Klinges kontor. Klinge var gått for å gi beskjed til Bruns om tilståelsen.

Da Fehmer kom til stede og hadde fått den falske dødsattesten av dr. Rietz, påla han alle taushetsplikt. Erlandsen og Klinge fikk ordre om å kjøre liket ut til Grini, hvor det ble lagt i en garasje. På Grini skulle det lages en kiste som liket skulle bringes til krematoriet i.

Etter denne affære ble Erlandsen meget nedbrutt og begynte å drikke tett. Det var antagelig derfor han senere stadig ble tvunget til å delta i torturhandlinger. Klinge fikk mistanke om at han tenkte å flykte til Sverige og advarte ham mot det. «På dette krigens høydepunkt» skulle det ikke meget til for å bli skutt.

Milorg.-folk forteller om torturen.

Aktor fremfører nu som vitner de Milorg.-menn som har vært utsatt for tortur av Klinge og Erlandsen. De har alle omtrent samme historien å fortelle om hvordan de to gestapistene, til dels i beruset tilstand, herjet med fangene, slo med knyttneven eller batong, spente, brukte håndjern med skarpe kanter, benklammer og «bad». Sekretær Gunnar Torgersen var blitt «badet» av Erlandsen og tiltalte etter at han først var blitt slått med batong og mishandlet på forskjellig annen vis. Han be-svimte under behandlingen, og da han kom til seg selv hang han over kanten på badekaret. Venstre trommehinne var sprengt og han var så forslått over hele kroppen, at han i lengre tid knapt

kunne røre seg. Per Henrik Borgen var blitt traktert på lignende måte, men hadde sloppet «badet». Han er nu ansatt på Akershus, hvor han er vokter for Fehmer og Klinge. Han har ofte snakket med Fehmer om sin sak, og Fehmer benekter at han ga Klinge ordre til å mishandle ham.

Jan Tvedten var blitt forhørt og mishandlet hver dag i en hel uke av Klinge og Erlandsen. De var begge mer eller mindre beruset hele tiden, og Klinge truet med å skyte hans far og hans bror og henge ham selv opp under taket hvis han ikke oppga navnene på medlemmene i den Milorg-troppen han var sjef for. En dag hadde Klinge sat på ham benklamme, men han var så full at han hadde sin største møye med å få den på. Vitnet be-svimte under behandlingen.

Bokholder Arne Iversen var blitt arrestert den 7. mars i år under en kontroll i Neuberggata. Han var i besittelse av en maskinpistol, håndgranat og alminnelig pistol. På Victoria Terrasse ble han tatt i forhør av Klinge og Erlandsen, som straks gikk løs på ham med batongene. Da han ikke ville ut med hvor han hadde våpnene fra, ga Bruns ordre til at han skulle «bades». Vitnet sa at han nettopp hadde vært i dampbad, og dette vakte alminnelig munterhet blant gestapistene. Nu skulle han få noe annet til bad. Bruns sto i døren og så på «badingen». Da han etter diverse dukkerter i kaldt vann fremdeles var taus, ble han tatt ned på Klinges kontor og prylt på ny. Han nektet fremdeles og fikk så et nytt «bad» og deretter igjen juling. Omsider måtte han ut med hvor våpenlageret var. Han var da helt hudflettet på ryggen, og det satte seg betennelse i sårene, så han var dårlig i fem uker